

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף ס"ט ע"א

תקונא עשרין ותלת · תקונא עשרין וארבע

טקסט התיקונים

בְּרֵאשִׁית בְּרִי' ת' א' ש', בְּרִית דָּא צְדִיק, כָּל אֲתִקְרִי, קְשׁוּרָא דְכָל אֲבָרִין דְּגוּפָא, ח' דְּאִיהוּ תְּמַנְיָא יוֹמִין, אֵינוֹן שְׁעוּרָא דְשַׁבָּת, דְּאִיהוּ תִרְיָן אֲלִפִין אֲמִין לְכָל סֵטֶר, לְנִטְרָא בְּהוֹן אוֹת שַׁבָּת, כְּגוּוֹנָא דָּא אֵינוֹן תְּמַנְיָא יוֹמִין תְּחוּם לְקַבְּלָא בְּהוֹן אוֹת בְּרִית, וּלְנִטְרָא לִיָּה בְּהוֹן, דְּלֹא אֲתַעְבִּיד בְּאוֹת בְּרִית חֲלוּל.

תרגום לעברית

תְּקוּן עֲשָׂרִים וְשִׁלְשָׁה, בְּרֵאשִׁית, בְּרִי' ת' א' ש', בְּרִית זֶה צְדִיק שְׁנִקְרָא כָּל, הַקָּשֶׁר שֶׁל כָּל אֵיבָרֵי הַגּוּף, ח' שֶׁהִיא שְׁמוֹנֶה יָמִים, הֵם שְׁעוּר שֶׁל שַׁבָּת, שֶׁהוּא אֲלִפִּים אֲמוֹת לְכָל צַד, לְשֹׁמֵר בָּהֶם אוֹת שַׁבָּת. כְּמוֹ כֵּן הֵם שְׁמוֹנֶה יָמִים, הַתְּחוּם לְקַבֵּל בָּהֶם אוֹת בְּרִית וּלְשֹׁמֵר אוֹתוֹ בָּהֶם, שֶׁלֹּא נַעֲשֶׂה בְּאוֹת הַבְּרִית חֲלוּל.

טקסט התיקונים

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר אָבָא יוֹמָא חַד הוֹינָא אֲזִלִּי אָנָּא וְרַבִּי יוֹסִי, וְאַתָּא בְּרִיָּה דְרַב הַמְּנוּנָא סָבָא מֵהָהוּא עֲלָמָא, בְּדִיוֹקְנָא דְהָאִי עֲלָמָא וְאַזְדַּמְן לֹן בְּאַרְחָא כְּגוּוֹנָא דְמַחְמַר בְּתִרְיָן חֲמָרִין, וְשִׁאִילָנָא (נ' א' ושאיל לן) מֵאִי אֶת שַׁבְּתוֹתֵי תַשְׁמֹרוּ וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ (וִיקְרָא יִט ג'), וְאָמַר אִיהוּ מִילִין שְׁפִירִין, אֲבָל עִם כָּל דָּא בְּעִינָא לְמַשְׁמַע מִפּוּמָּה, אָמַר לִיָּה בְּרִי בּוֹדָאי בְּרִית אִיהוּ שְׁקִיל לְשַׁבָּת, וּבְגִין דָּא (בְּרֵאשִׁית יִרָא שַׁבָּת וכו').

אמר רבי אלעזר: אבא, יום אחד הייתי הולך אני ורבי יוסי, ובא בנו של רב המנונא הזקן מאותו העולם בדמות של העולם הזה, והזדמן לנו בדרך כמו שמחמר עם שני חמורים, ושאלנו, מה זה את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו? ואמר הוא דברים יפים, אבל עם כל זה רציתי לשמע מפיה. אמר לו: בני, ודאי שברית שקולה לשבת, ומשום זה (בראשית ירא שבת וכו').

טקסט התיקונים

◆ תקונא עשרין וארבע ◆

בראשית יר' א שב' ת, (ובה) שבתותי תהא דחיל, יר' א תור' ה, יר' א ברי' ת, כמה דצריך נטירו דברית, דלא יעול ליה ברשו נוכרא, כגוונא דא צריך בר נש נטירו דשבת, דלא לאפקא מרשות היחיד ויעול ברשות הרבים, רשות היחיד איהי שכינתא, רחבו ד' ואינון יהו' ה, וגבהו עשרה יו' ד ה' א וא' ו ה' א, רשות הרבים נחש אשת זנונים, סם דאל אחר דאיהו סמא' ל, ואיהו כללא דשבעין אומין, ואיהי חללה זונה, ובעלה חלול שבת איהו, ובגין דא מאן דאפיק מרשות היחיד לרשות הרבים חייב סקילה.

תרגום לעברית

תקון עשרים וארבעה, בראשית, יר' א שב' ת, (ובה) שבתותי תהיה ירא, יר' א תור' ה, יר' א ברי' ת, כמו שצריך שמירת הברית, שלא יכניסנה לרשות זרה, כמו כן צריך אדם שמירת שבת, שלא להוציא מרשות היחיד ויכניס לרשות הרבים. רשות היחיד היא השכינה, רחבו ד' והם יהו' ה, וגבהו עשרה יו' ד ה' א וא' ו ה' א, רשות

הַרְבֵּים נָחַשׁ אֶשֶׁת זְנוּנִים, סָם שֶׁל אֵל אַחֵר שֶׁהוּא סַמָּא'ל, וְהוּא הַכֹּלֵל שֶׁל שְׂבָעִים אֲמוֹת, וְהִיא חֲלָלָה זֹנָה, וּבַעֲלָה הוּא חֲלוּל שַׁבָּת, וּמִשּׁוּם זֶה מִי שֶׁמוֹצִיא מִרְשׁוֹת הַיָּחִיד לַרְשׁוֹת הַרְבִּים חַיֵּב סָקִילָה.

טקסט התיקונים

עֲרוּב אִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, וְכִיָּה מְטַלְטְלִין מִבֵּית לְבֵית, דְּאֲנוּן שְׂכִינָה עֲלָאָה וְתַתָּאָה, וְעַלִּיָּהּ אֶתְמַר אֶת שַׁבְּתוֹתֵי תַשְׁמֹרוּ וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ, דָּא מִקְדָּשׁ יו"ד, אוֹת שַׁבָּת (דָּא בְרִית) דְּצָרִיף לְנִטְרָא לִיה בְּבֵת זִוְגִיָּה, דְּאִיהִי קְדוּשָׁה דִּילִיָּה, בְּרַכָּה דִּילִיָּה, דְּעֲלָה אֶתְמַר (בְּרֵאשִׁית ב ג) וַיִּבְרָךְ אֱלֹהִי'ם אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ, וַיִּבְרָךְ דָּא בְּרַכָּה, וַיְקַדֵּשׁ דָּא קְדוּשָׁה, וְלִגְבִי תַרְוִיָּהּ הָווּ נְפָקִי קְדָמָאִי לְקַדְמוֹת כָּלָה, וְהָווּ אֲמָרֵי תַרִי זְמַנִי בְּאִי כָלָה בְּאִי כָלָה, בְּהָהוּא זְמַנָּא קוּל חֲתָן וְקוּל כָּלָה.

תרגום לעברית

הָעֲרוּב הוּא הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, וְכוּ מְטַלְטְלִים מִבֵּית לְבֵית, שֶׁהֵם שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה וְתַתְּוֹנָה, וְעַלִּיהֶם נֶאֱמַר אֶת שַׁבְּתוֹתֵי תַשְׁמְרוּ, וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ זֶה מִקְדָּשׁ יו"ד, אוֹת שַׁבָּת, (זו בְּרִית), שֶׁצָּרִיף לְשֹׁמֵר אוֹתוֹ בְּבֵת זִוְגוֹ, שֶׁהִיא הַקְדָּשָׁה שְׁלוֹ, הַבְּרַכָּה שְׁלוֹ, שֶׁעַלֶּיהָ נֶאֱמַר וַיִּבְרָךְ אֱלֹהִי'ם אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ. וַיִּבְרָךְ זֶה בְּרַכָּה, וַיְקַדֵּשׁ זֶה קְדוּשָׁה, וְלִשְׁנֵיהֶם הָיוּ יוֹצְאִים הָרֵאשׁוֹנִים לְפָנֵי הַכָּלָה וְהָיוּ אוֹמְרִים פְּעֻמִּים בְּאִי כָלָה בְּאִי כָלָה, בְּאוֹתוֹ זְמַן קוּל חֲתָן וְקוּל כָּלָה.

טקסט התיקונים

וְעוּד מִקְדָּשֵׁי בְּאֵת יו"ד, בְּגִין דְּלִית קְדוּשָׁה פְּחוֹת מַעֲשָׂרָה, וְצָרִיף לְבִרְכָּא לֹון וְלִקְדָּשׁ לֹון בְּקְדוּשׁ עַל הַיָּז, בְּשִׁבְעִין תִּיבִין דְּקְדוּשׁ וּוִיכָל'וּ כְּחוּשְׁבָּן בִּי'ז, וְצָרִיף לְמִימַר סְבָרִי מְרָנָן, וְאִינוּן דְּאֲמָרִין וְעָנוּ לְחַיִּי, בְּגִין דְּאֶתְקַשְּׁרוּ בְּאִילָנָא דְּחַיִּי, וְלֹא בְּאִילָנָא דְּמוֹתָא, דְּאִיהוּ גִפְּן דְּחָב בֵּיה אָדָם קְדָמָאָה, דְּחָד אָמַר חֲטָה הָיָה, וְחָד אָמַר גִּפְּן, וְכָלָא קְשׁוּט.

וְעוֹד מְקַדְּשֵׁי בָּאוֹת יו"ד, מְשׁוּם שֶׁאֵין קֹדֶשׁ פְּחוֹת מַעֲשֶׂה, וְצָרִיךְ לְכַרְכֵּם וּלְקַדֵּשׁ אוֹתָם בְּקִדּוּשׁ עַל הַיַּיִן בְּשִׁבְעִים תְּבוּת שֶׁל קִדּוּשׁ, וּוִיכָל'וֹ כִּחְשָׁבוֹן בְּי"וֹ, וְצָרִיךְ לוֹמַר סִבְרֵי מְרִנּוֹ, וְאוֹתָם שְׁאוּמְרִים וְעוֹנִים לְחַיִּים, מְשׁוּם שֶׁנִּקְשְׁרוּ בְּעֵץ הַחַיִּים, וְלֹא בְּעֵץ הַמּוֹת, שֶׁהוּא גִפֶּן שָׁבוּ חֲטָא אָדָם הָרָאוּשׁוֹן, וְאַחַד אָמַר חֲטָה הִיָּה, וְאַחַד אָמַר גִּפֶּן, וְהַכֹּל אֲמַת.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ס"ט ע"ב) ◆

טקסט התיקונים

שִׁבְעַ מִיָּנִין אֵינוֹן חֲטָה וְשַׁעוֹרָה גִּפֶּן וְתֹאנָה וְרִמּוֹן זֵית שֶׁמֶן וּדְבָשׁ, חֲטָה וְשַׁעוֹרָה וְהָא אֲתָמַר, וְצָרִיךְ לְאַחֲזָרָא עַל־יְהוָה, חֲטָה הָא אֲתָמַר, שַׁעוֹר'ה דְּאַפִּיק ה' מִשַּׁעוֹר דִּילָהּ, גִּפֶּן סַחֲטָה עֲנָבִים בְּרִשׁוֹ אַחֲרָא, וְעַבְד יֵין נֶסֶךְ, וְאַתְעֵבִיד אֵילָנָא דְטוֹב וְרַע, תֹּאנָה לְקִיט תֵּאִינִי קָדָם זְמַנְיָהּ קָדָם דְּאַתְבָּשְׁלוֹ, כֹּף לְקִיט הוּא מַעֲלָמָא קוֹדָם זְמַנְיָה, וְדָא אִיהוּ רִזָּא מֵאֵן דְּגָרִים דִּי יְמוֹתוֹן בְּנוֹי קָדָם זְמַנְיָהּ, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (קֹהֶלֶת ה ה) לָמָּה יִקְצוּף הָאֱלֹהִי'ם עַל קוֹלָהּ וְחִבְלָא אֶת מַעֲשֶׂה יְדִידָהּ, וְרִזָּא דְמִלָּה (יִרְמִיָּהוּ ב ל) לִשְׁוֹא הַכִּיתִי אֶת בְּנֵיכֶם וְגוֹמַר, וּבְגִין דָּא (שְׁמוֹת כ ז) לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי'ךָ לִשְׁוֹא. רִמּוֹן, בֶּן זֹמָא בִּיה חֵב, אֲבָל רַבִּי מֵאִיר תּוֹכּוֹ אֲכָל קְלִיפָתוֹ זָרַק, דְּקְלִיפִין אֵינוֹן אוֹמוֹת הָעוֹלָם, יִשְׂרָאֵל מוֹחָא בִּינְיָהּ, כֵּן כְּגוֹנוֹא דָּא שְׁכִינָתָא אִיהִי פְּרִדָּס

תרגום לעברית

שִׁבְעָה מִיָּנִים הֵם, חֲטָה וְשַׁעוֹרָה גִּפֶּן וְתֹאנָה וְרִמּוֹן זֵית שֶׁמֶן וּדְבָשׁ. חֲטָה וְשַׁעוֹרָה וְהָרִי נִתְבָּאֵר, וְצָרִיךְ לְחַזֵּר אַחֲרֵיהֶם, חֲטָה הָרִי נִתְבָּאֵר, שַׁעוֹרָה שְׁמוּצִיא ה' מִהַשַּׁעוֹר שָׁלָה, גִּפֶּן סַחֲטָה עֲנָבִים בְּרִשׁוֹת אַחֵר, וְעֲשֶׂה יֵין נֶסֶךְ, וְנַעֲשֶׂה הָעֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע. תֹּאנָה לוֹקֵט תֵּאִנִּים קָדָם זְמַנָּם קָדָם שֶׁהִבְשִׁילוֹ, כֹּף נִלְקֵט הוּא מִן הָעוֹלָם קָדָם זְמַנּוֹ, וְזֶהוּ סוּד מִי שְׁגוֹרִם שְׁיִמוֹתוֹ בָּנִים קָדָם זְמַנָּם. זֶהוּ שְׁכָתוֹב לָמָּה יִקְצֹף הָאֱלֹהִי'ם עַל קוֹלָהּ וְחִבְלָא אֶת

מעשה ידיה, וסוד הדבר - לשוא הפיתי את בניכם וגומר, ומשום זה לא תשא את שם יהו"ה אלהי'ך לשוא. רמון, בן זומא חטא בו, אבל רבי מאיר, תוכו אכל קלפתו זרק, שהקלפות הן אמות העולם, ישראל הממח ביניהם. בן כמו זה, השכינה היא פרדס בגלות, והיא מח מבפנים, אגוז קוראים לה, כמו שאמר שלמה המלך אל גנת אגוז ירדתי, והשכינה היא פרי מבפנים. זהו שכתוב כל כבודה בת מלך פנימה ממשכנות זהב לבושה, והקלפות הן כמה רשיות נכריות, וכשבת היא מתפשטת מן הכל ומתלבשת בלבושים יפים, וכן צריכים ישראל למטה, להתחדש בשבת בלבושים יפים, וכן לטעם בשבת מכל המאכלים הטובים, כדי לקשר ולהריק ברכות אליה מכל הספירות, ושתהיה משקית מכלם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.